

ESELAMU ALEJKUM PONOVO I OVE HEFTE

DANAS imamo pricu o zivom covjeku koga poznajem vise od 58 godina Njegovim dolaskom,bolje receno dolaskom njega i njegove porodice. Supruga dva sina Zlatko sada 53 godine,Njegov voljeni brat IVAN, sada 48 godina (bila su to sitna djecica kada sam ih upoznao) i dvije kcerke vec 58 godine....u Sydney.Milionerski grad nije ih (smeo) zabunio ni u cemu, ni Mirka ni suprugu ;

MIRKO FRANJIC

rodom je iz Slavonije. Dosao je u Sydney kao i mi svi sa torbama,koferima i dobrotom u dusi.Dobrotom da u miru i slobodi pocme novi svoj zivot. Naravno nije bilo lahko. Bez znanja jezika covjek je izgubljen u svakom drustvu.Mirko se poceo snalazit.Krenulo je sve lahkocom uz poznanstvaov novih prijatelje koji svesrdno pruzahu ruke za pomoc novodoslima.

Kada sam ga upoznao saznao sam da ima rezbariske vrline i nadarenost u svojim rukama.Od drveta stvara sto oci vide.

Tada sam ga upoznao sa Gospodjom Barbarom (Barica) Ruzic supruga Kresova. O njima nekada u daljnem javljanjima, koja je imal svoj ducan suvenira na King --krosu. Mirko s svojski prihvatio posla i rezbariskog alata. Prozorski izlozi i vitrine ubrzo postase pune rucnog rada. Bile su to Srne,Jeleni bivoli., konji, ljudi, posudje u minijaturi.To je bio ukras KING KROSA u Sydneyu.Osta Mirko kod voljene Barice pune tri i po godine na obostrano zadovoljstvo.

Da odmah kaze da moj Mirko nije volio i nije vjerovao u Kipove religiske.Bio je pobozan covjek ali ne ono kako kazu zatupljen.Koristio je on svoj cisti um i pamet. Bogme su mu takva sva djeca.Cujem da su Unucici nasljednici dobrote Djedove Ima ih sada vec desetoro.

Jes,sinovi ozenjeni,kceri udate i svako vodi svoju porodicu u sretnom pravcu kako su i vaspitani u sretnom domu Franjica

Pa, Mirko je tu radi godinama. Djeca su rasla i dobro su savladali ovaj njima strani jezik-Engleski.Oni mi danas lice na prave Australce i govorom i naglaskom Oh., da oni nijesu zaboravili svoj maternji jezik Citaju pisu hrvatski, kao da su jos u skoli.

Svasta se u zivotu desav.Tako su nasem Mirko operisali srce. koje je obolilo zbog gubitka voljene domovine i Slavonije.Tamo se nije moglo zivjeti, kaze Mirko, kako bi htjeli. Bilo je mnogo zadjevica i mnogo nepismenih na vlasysi. Tesko je sa njima bilo sardjivati

Jos da dodam kako je nas Mirko volio raditi pa je kao drugu smjenu svog rada provodio u fabrici Autobusa, tada poznate firme "Bosnjaci" u predgradju Syney-a

Tu je Mirko proveo vis od tri i pol godine. Zaradivao je dobro.Kupio kucu i poceo se brinuti o svom novom domu.

Njegova supruga Reza poslije dolaska iz fabrike prihvatala bi se kucnih poslova i odgoja djec.

Eto doslo vrijeme napornog rada i briga. Mirko oboli od srcane bolesti gdje se ljekari svojski zauzese i spasise zivot nasem Mirku. Na sv sreću i radost svojih voljenih a drustva u kome se Mirko rado kretao. Bi to davno pa Mirko zaboravi te tegobe. Danasnje srce kuca i normalno radi za svoj porod i za njegov zivot da bi se djeca,unuci, radovali.

Ali Mirko oboli ponono od proklete bolesti na debelom crijevu. Opet zlatne ruke doktora ucinise ono sto narod veli od nemoguceg moguće

Operisase Mirka i danas je u svom domu uz svu radost porodice oporavlja se i raduje svakom novom danu

A da ga ni mi na tolikoj udaljenosti ne zaboravljamo. Ja se skoro svake hevte javljam i razgovori teku desetinama minuta na obostarnu radost

Da iskreno naglasim vrijednost i znanje ljekara koji ga operisase i njihovu dobrotu. Znanje njihovo se ne moze ravnati ni sa kakvim vrijednostima dunjaluka. Mirko blagosiva njih i njihov rad u zelji da dugo pozive na svu sreću gradjana Sydneya - Australije.

Poklanjam ovu pricu mom prijatelju Mirku i njegovoj supruzi Rezi sinovima kcerima a najvise Unucadima

Vama na zdavlja za citanje
Pozdrav od Safet Avdic i supruge Fate iz Queenslanda
Voljenom Prijatelju i familiji za sjecanje

15.10.2011